

FILIPINY

ANALIZA RYNKU TURYSTYCZNEGO

MARIA BIAŁECKA

TIR/W/HOT1

34502

KRAKÓW 2010

SPIS TREŚCI:

WSTĘP.....	4
ROZDZIAŁ I – FILIPINY – INFORMACJE PODSTAWOWE.....	5
1.1 Wprowadzenie.....	6
1.1.1 Położenie.....	6
1.1.2 Klimat	9
1.1.3 Flora & Fauna.....	10
1.1.4 Ludność.....	11
1.1.5 Ustrój.....	13
1.1.6 Gospodarka.....	13
1.2 Warunki rozwoju turystyki.....	15
1.2.1 Regiony koncentracji ruchu turystycznego.....	15
1.2.2 Atrakcje dla turystów	18
1.2.3 Dostępność komunikacyjna.....	22
ROZDZIAŁ II – RYNEK RECEPCJI TURYSTYCZNEJ.....	25
2.1 Turyści –skąd i na jak długo przyjeżdżają ?.....	26
2.2 Regiony koncentracji bazy turystycznej oraz jej dostępność.....	27
2.3 Długość pobytu.....	32
2.4 Znaczenie poszczególnych regionów.....	33
2.5 Statystyki, przyjazdy turystyczne, dochody, prognozy.....	34
ROZDZIAŁ III – RYNEK EMISJI TURYSTYCZNEJ.....	38
3.1 Filipińscy turyści w liczbach.....	39
3.2 Długość wyjazdów turystycznych mieszkańców Filipin.....	40
3.3 Kto podróżuje?.....	41

3.4 Baza noclegowa.....	42
3.5 Motywy wyjazdów oraz sposób wykorzystania czasu.....	43
3.6 Dokąd? Czyli najbardziej cenione przez Filipińczyków regiony.....	45
3.7 Aktywność turystyczna oraz jej prognozy.....	46
3.8 Kiedy Filipińczycy są turystami?.....	48
ROZDZIAŁ IV – ZNACZENIE RYNKU TURYSTYCZNEGO FILIPIN DLA POLSKI	49
ZAKOŃCZENIE.....	52
BIBLIOGRAFIA.....	54
SPIS RYSUNKÓW, TABEL, WYKRESÓW.....	55

WSTĘP

Wybierając kraj, który miał się stać moim przyjacielem na najbliższe dni i godziny nie kierowałam się pójściem na tzw. łatwiznę ... wśród wielu możliwości i miejsc, które są często odwiedzane, a co za tym idzie- liczba dostępnych źródeł i statystyk jest większa zdecydowałam się przekornie wybrać coś egzotycznego, bo o to przecież chodzi w turystyce, nieprawdaż? Żeby odkrywać nowe rejony, wyjaśniać sprzeczności i rozwiewać często bajkowe plotki krążące o różnych miejscach. Chciałam pokazać, że nie tylko Egipt, Chorwacja, Włochy czy inne ciepłe kraje są atrakcyjne, że tak naprawdę można mieć nie tylko to samo, ale i więcej, trzeba tylko troszkę zacisnąć zęby podczas podróży, mieć odwagę i duszę szukającą przygód, a gwarantowany najcudowniejszy urlop wakacyjny mamy w kieszeni.

Moja praca - analiza rynku turystycznego Filipin składa się z 4 rozdziałów. Pierwszy ma na celu przedstawienie informacji dotyczących kraju, tzn. jego położenia, dostępności komunikacyjnej oraz kwestii demograficzno-ustrojowych. Kolejne dwa rozdziały to zbiór danych dotyczących rynku recepcji i emisji turystycznej. Zamieszczone liczne wykresy, tabele i ich analizy obrazują zainteresowanie krajem a także aktywność samych jego mieszkańców. Dodatkowo zestawienie informacji o turystyce, dochodach a także prognozy w odniesieniu do tych kwestii dają nam możliwość zobaczenia jak dynamicznie rozwija się rynek Filipin. W ostatnim rozdziale skupiłam się na omówieniu znaczenia rynku turystycznego Filipin w odniesieniu do Polski.

Pisząc moją pracę korzystałam z wielu źródeł. Bazowałam na danych znajdujących się w Internecie to znaczy: publikacjach na portalach turystycznych a także zdobytej wiedzy po odbytej rozmowie z osobą prowadzącą taki portal, statystykach ze strony Departamentu Turystyki na Filipinach. Sięgnęłam także do pozycji książkowych, których spis znajduje się w zamieszczonej na końcu pracy bibliografii.

Rozdział I – FILIPINY PODSTAWOWE INFORMACJE

W rozdziale tym zamieszczam podstawowe informacje o kraju. Jego położenie, podział geograficzny, kwestie populacji, ustroju, gospodarki etc. Wszystko to, co powinniśmy wiedzieć jako turyści planujący wyjazd na Filipiny.

Rysunek 1. Położenie Azji południowo-wschodniej

źródło : http://pl.wikipedia.org/wiki/Azja_Po%C5%82udniowo-Wschodnia

Rysunek 2. Mapa Azji południowo-wschodniej

źródło : http://pl.wikipedia.org/wiki/Azja_Po%C5%82udniowo-Wschodnia

Azja Południowo-Wschodnia to nazwa stosowana dla określenia regionu Azji obejmującego Półwysep Indochiński i Archipelag Malajski wraz z Filipinami. Obejmuje on zatem następujące państwa: Birma, Tajlandia, Kambodża, Laos, Wietnam, Malezja, Singapur, Indonezja, Timor Wschodni, Brunei i Filipiny. Zajmują one powierzchnię około 4,495 mln km², z liczbą ludności przekraczającą 550 mln mieszkańców (szacunek na rok 2004).¹

1.1 Wprowadzenie

Rysunek 3. Flaga kraju

źródło: <http://pl.wikipedia.org>

Rysunek 4. Herb kraju

źródło: <http://pl.wikipedia.org>

1.1.1 Położenie

Filipiny, *Republika Filipin*, są państwem wyspiarskim leżącym w Azji Południowo-Wschodniej, w zachodniej części Oceanu Spokojnego, pomiędzy Chinami, a Archipelagiem Indonezyjskim. Wyspy oblewają wody: Morza Celebes od południa, Morza Sulu od południowego zachodu, Morza Południowochińskiego od zachodu i północy, natomiast od wschodu znajdują się otwarte wody Oceanu Spokojnego. Powierzchnia kraju wynosi 300 000 km², jest więc porównywalna z wielkością Polski. Skrajne punkty to:

- północny 21°30'N,
- południowy 4°30'N,
- zachodni 117°00'E,
- wschodni 128°00'E.

¹ Opracowanie własne na podstawie Easy English nr 37

Rozciągłość południkowa wynosi 1 880 km, a równoleżnikowa 1 200 km.

Granice - poprzez wody terytorialne Filipiny graniczą:

- Indonezja od południa
- Malezja od południowego zachodu
- Wietnam - od zachodu
- Chiny - od północy

Długość linii brzegowej wynosi 17 447 km.

Filipiny obejmują 120 miast, w 80 prowincjach z 17 regionów. Występuje podział na 3 główne grupy wysp.² Zamieszczony na kolejnej stronie rysunek ilustruje przejrzystość ten podział.

² Opracowanie własne na podst. www.wikitavel.org/en, (data dostępu 29.04.2010)

Rysunek 5. Podział na regiony Filipin

Źródło: <http://wikitravel.org/en/Philippines>

Luzon (Luzon, Mindoro, Marinduque, Masbate)

najbardziej na północ wysunięta grupa wysp, centrum rządowe, historyczne i ekonomiczne.

Visayas (Negros, Panay, Cebu (island), Bohol, Leyte, Palawan)

centralna grupa wysp, “serce krajowych zabytków, natury i bioróżnorodności”.

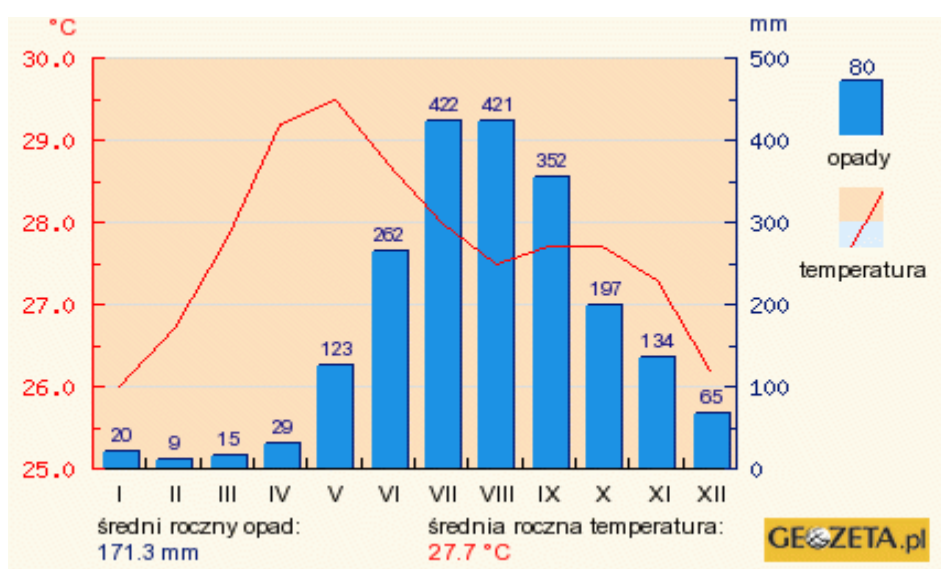
Mindanao (Mindanao, Basilan)

najbardziej na południe wysunięta grupa wysp, ukazująca bogactwo tubylczej filipińskiej kultury.

1.1.2 Klimat

Klimat Filipin zalicza się do strefy klimatów równikowych o wybitnych cechach klimatu monsunowego. Pogoda na Filipinach jest gorąca i wilgotna, gdzie do głównych cech należy cykliczność zmian kierunku wiatrów i intensywności deszczy, co jest rzecz jasna związana z monsunami.

Rysunek 6. Roczny opad i temperatura (Manila)

źródło: <http://filipiny.geozeta.pl/pogoda>

Temperatura powietrza wykazuje się niewielkimi wahaniami w ciągu roku i jej średnia wartość utrzymuje się na poziomie 27-28 °C. Jednakże tuż przed nastaniem wilgotnej pory monsunowej, wartości termiczne osiągają w dzień 35-37 °C. Odczuwalne wartości termiczne na Filipinach potęguje wysoka wilgotność, która przez cały rok wynosi 80% i więcej, a w czasie monsunu sięga nawet 100%.

Filipiny jako kraj będący w strefie równikowej cechuje się obfitością deszczy. Średnia roczna suma opadów wynosi około 2 000 mm. Maksima opadowe na Filipinach przypadają na okres od maja do października.

Najbardziej sucho jest w okresie wczesnej wiosny, tuż przed nastaniem monsunu letniego. Oczywiście w większości kraju okres ten nie jest pozbawiony opadów.

Na Filipinach nie ma pory suchej, choć regiony zawietrzne, cechują się bardzo słabymi opadami tuż przed nastaniem monsunu letniego.

Do częstych zjawisk należą burze, a także cyklony tropikalne. Obszar zachodniego Pacyfiku, a co za tym idzie - wschodnich Filipin jest regionem częstego występowania tychże wiatrów. Tajfuny, bo tak są nazywane w Azji, powstają w zachodniej części oceanu, a następnie wędrują nad wschodnie wybrzeża kraju.³

1.1.3 Flora & Fauna

Na Filipinach występują prawie 10 tysięcy gatunków roślin, w tym 3 tysiące gatunków drzew. Mimo, że liczba tych gatunków jest ogromna, jednak sama przyroda jest zdegradowana. Lasy równikowe pierwotnie pokrywały cały niemal kraj, obecnie pozostałości lasów tropikalnych zajmują jedynie 36% powierzchni kraju. Do głównych gatunków drzew należą min. mahoń filipiński, lasy te porastają wnętrza wysp. W miejscach, gdzie lasy tropikalne zostały wycięte, głównie w górach północnego Luzonu - rosną lasy sosnowe, a na innych terenach zbiorowiska trawiaste zwane cogon.

Na wybrzeżu rosną lasy namorzynowe, a nad rzekami lasy galeriowe, gdzie także są obecne lasy namorzynowe (dolne odcinki rzek), co wiąże się występowaniem terenów podmokłych, stale zalewanych przez ulewę. Na terenach niżej położonych do 150 m n.p.m. rosną lasy monsunowe, które tracą liście w okresie zimowym, kiedy występuje pora sucha. Na terenach wyżej położonych (900 - 1 500 m n.p.m.) rosną lasy bambusowe.

³ www.pl.wikipedia.org (data dostępu 29.04.2010)

Jeśli natomiast chodzi o świat zwierzęcy, to na Filipinach żyją bawoły m.in. arni oraz jelenie np. sambar filipiński i introdukowany jeleń wschodni. Spośród ssaków naczelnych w kraju występują małpy wąskonose jak np. makak jawajski i wyraki, a z owadożernych - tupaje. Bardzo licznie występują na Filipinach nietoperze, natomiast najbogatszą w gatunki grupą kręgowców są ptaki. Najcenniejszym ich przedstawicielem jest endemiczny dla Filipin małpożer z podrodziny harpii, będący jednym z najrzadszych, najbardziej zagrożonych i najpotężniejszych ptaków na świecie.

Liczne reprezentowane są gady, z których największe to krokodyl filipiński i krokodyl różańcowy, które spotkać można terenach podmokłych w pobliżu rzek i ich ujść. Do niebezpiecznych przedstawicieli gadów należą także węże, jak pytony w tym jeden z największych gatunków węży pyton siatkowy oraz jadowite kobry w tym największa z jadowitych węży kobra królewska. Liczne są także ryby zarówno te słodkowodne w rzekach, jak i słonowodne w wodach otaczających wyspy

Działania na rzecz ochrony przyrody podjętą w 1900 roku, gdy władze amerykańskie ograniczyły wyrąb lasów. W 1936 roku został założony Park Narodowy Mount Apo⁴

1.1.4 Ludność

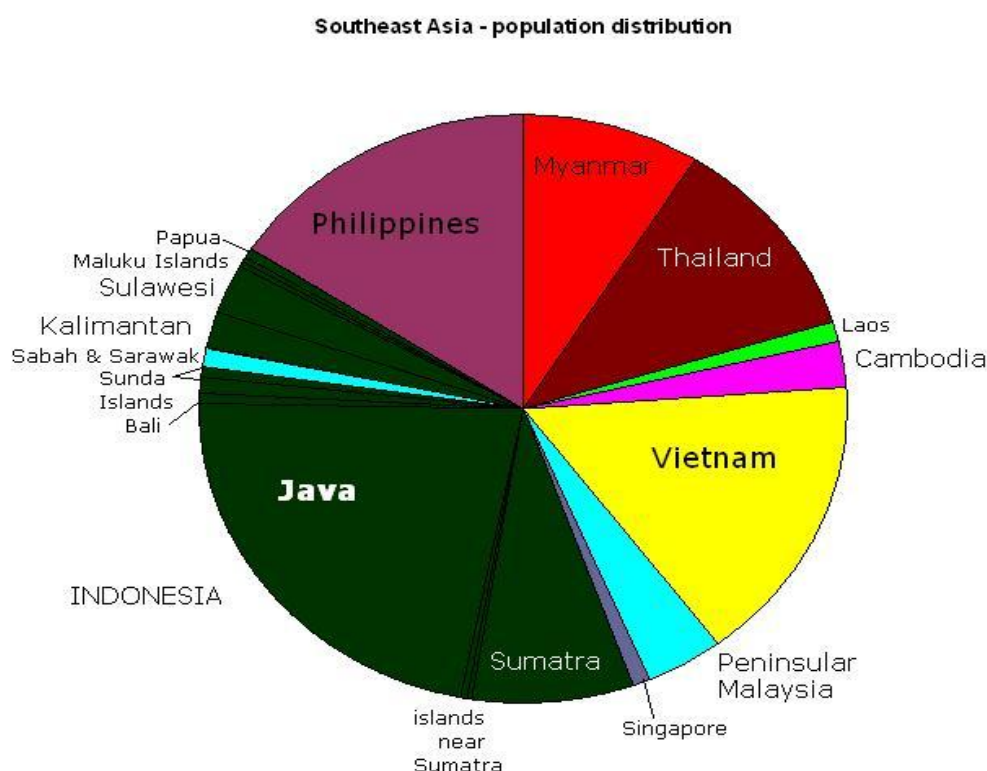
Populacja Filipin liczy 97,976,603 ,wg danych z lipca 2009 roku. Kraj więc plasuje się na 13 miejscu w odniesieniu do całego świata. Ponad 90% mieszkańców Filipin stanowią Filipińczycy, ponadto Chińczycy, Japończycy, Hiszpanie, Indusi, Amerykanie.

Oprócz języków urzędowych w użyciu kilkadziesiąt języków miejscowych i narzeczy; 82,9% społeczeństwa to katolicy, 6% wyznawcy Filipińskiego Niezależnego Kościoła, 4,6% muzułmanie (gł. na wyspach Mindanao i Sulu) oraz buddyści i animiści.

⁴ www.philippines-travel-guide.com (data dostępu 29.04.2010)

Na poniższym diagramie kołowym mamy graficznie i bardzo czytelnie ukazaną populację kraju. Liczba ludności została ujęta w odniesieniu do innych krajów Azji Południowo – wschodniej. W zestawieniu tym Filipiny plasują się na 3 miejscu, zaraz za najbardziej zaludnioną Javą oraz Wietnamem.

Rysunek 7. Zróżnicowanie wielkości populacji w krajach Azji południowo – wschodniej

źródło: <http://en.wikipedia.org>

1.1.5 Ustrój

Zgodnie z konstytucją z 1987 Filipiny są republiką. Głową państwa i szefem rządu jest prezydent wybierany w wyborach powszechnych na 6 lat. Obecny prezydent- Gloria Macapagal-Arroyo. Władza ustawodawcza należy do 2-izbowego parlamentu (Kongresu), który składa się z Senatu i Izby Reprezentantów; w skład Izby Reprezentantów, o kadencji

3-letniej, wchodzi obecnie 217 deputowanych. Senat liczy 24 członków, wybieranych na 6 lat. Połowa jego składu jest odnawiana co 3 lata. Władzę wykonawczą sprawuje prezydent i powoływany przezeń rząd. Wymiar sprawiedliwości należy do Sądu Najwyższego, sądów apelacyjnych, sądów municypalnych oraz do sędziów pokoju.

1.1.6 Gospodarka

Kraj rozwijający się o znacznym udziale sektora państwowego w gospodarce (banki, duże zakłady przemysłowe). Od początku lat 80. miejsce tradycyjnych gałęzi gospodarki (rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa) w strukturze wytwarzania PKB zajmuje stopniowo przemysł (31,3% wartości PKB, 2007), szybko rośnie rola usług (54,6%). Rozwój gospodarczy Filipin opiera się na kredytach zagranicznych, głównie z Japonii. Duże zadłużenie zagraniczne (62,8 mld dolarów USA — 2007), brak stabilizacji politycznej oraz częste klęski żywiołowe obniżają tempo rozwoju gospodarczego

Przemysł

Filipiny posiadają różnorodne bogactwa mineralne, zwłaszcza rudy metali; rozwinięte górnictwo rud miedzi na wyspach Cebu (Toledo), Marinduque i Luzon, niklu w północno-wschodniej części Mindanao, chromu w zachodniej części Luzonu oraz żelaza i złota, poza tym niewielkie wydobywanie ołowiu, cynku, srebra, kobaltu i rtęci (wyspa Palawan). Przemysł energetyczny wykorzystuje gł. importowaną ropę naft., energię jądrową, (elektrownia atomowa w Morong, nad Zat. Manilską, o mocy 620 MW) i w niewielkim stopniu wodną (elektrownie na górskich rzekach Luzonu); projektowana budowa elektrowni wodnych na rzekach Agusan i Mindanao, geotermalnych na wyspach Luzon, Leyte i Samar; Dobrze rozwinięte tradycyjne gałęzie przemysłu Filipin: przemysł spożywczy, zwłaszcza cukrowniczy w regionach uprawy trzciny cukrowej, włókienniczy (gł. w aglomeracji Manili) i drzewny (północny Luzon, Mindanao), ponadto rafineryjny (w Tabaco, Limay i Batangas), chemiczny (gł. siarkowy), cementowy

Rolnictwo

Ziemie uprawne zajmują ok. 31% pow. Filipin; większość areału rolnego należy do wielkich właścicieli ziemskich, od 1963 jest przeprowadzana reforma rolna, głównie przez

nadawanie bezrolnym chłopom ziemi na terenach słabo zaludnionych. Głównym działem rolnictwa Filipin jest uprawa roślin przemysłowych: palmy kokosowej na wybrzeżach większości wysp (1 miejsce w świecie), trzciny cukrowej (gł. na wyspie Negros), tytoniu (północny Luzon), kauczukowca (wyspa Basilan) oraz kawy, kakao; maleje znaczenie uprawy banana manilskiego (abaki). Podstawowymi roślinami żywieniowymi są: ryż, uprawiany na nizinach, najczęściej na Niz. Środkowoluzońskiej, kukurydza, maniok, bataty, rośliny strączkowe oraz banany, ananasy, owoce cytrusowe. Hodowla słabo rozwinięta; chów bawołów w regionach uprawy ryżu, trzody chlewnej w północnej części Luzonu, koni na wyspie Palawan; powszechna przydomowa hodowla drobiu.

Turystyka

Znaczne wpływy dewizowe (1,5 mld dol. USA, 2003) przynosi turystyka zagraniczna. Filipiny odwiedza ok. 1,9 mln turystów zagranicznych rocznie, gł. Amerykanów i Japończyków oraz Filipińczyków mieszkających gł. za granicą.

Transport i łączność

W transporcie dominującą pozycję zajmuje transport samochodowy(60%) oraz transport wodny (40%), zwłaszcza żegluga kabotażowa; ok. 500 portów, z tego ok. 40 dostępnych dla większych statków morskich; gł. porty morskie: Manila (60% obrotów handlu zagr.), Cebu City, Davao City, Iloilo City (gł. port wywozowy cukru), Batangas (port przywozowy ropy naft.), Cagayan de Oro, Iligan City, Bislig, Zamboanga City

Rozwinięty transport lotniczy-83 porty lotnicze i ok. 170 prywatnych lotnisk, międzynarodowe porty lotnicze: Manila i Mactan na wyspie Cebu. Transport lądowy stosunkowo słabo rozwinięty; długość linii kol. 897 km (90% na wyspie Luzon), dróg kołowych 200 tys. km, z czego 10% o utwardzonej nawierzchni.

Handel zagraniczny

Filipiny mają ujemny bilans wymiany handlowej (eksport 41,2 mld dol. USA, import 42,7 mld. dol. USA, 2005); ponad 80% wartości wywozu przypada na artykuły przemysłu przetwórczego; eksport obejmuje gł. wyroby elektroniczne i elektrotechniczne, zwłaszcza sprzęt telekomunikacyjnego i części do komputerów, koprę, olej kokosowy, cukier, rudy metali (miedź, żelazo, chrom, nikiel), drewno; import maszyn i urządzeń

przemysłowych, środków transportu, ropy naftowej i produktów naftowych, żywności. Główni partnerzy handlowi: Japonia, Chiny, USA, Singapur.⁵

1.2 Warunki rozwoju turystyki

1.2.1 Regiony koncentracji ruchu turystycznego

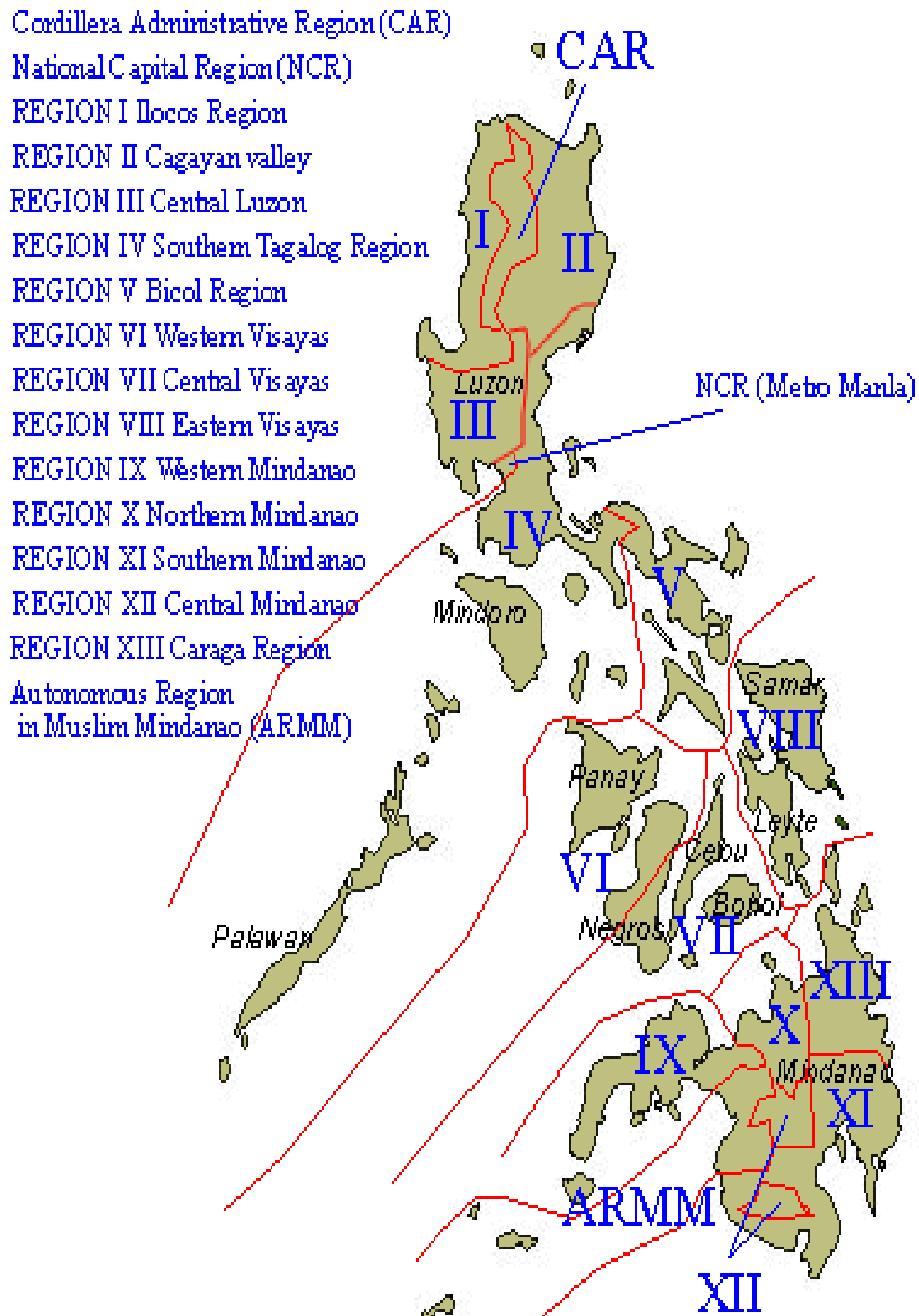
Na wstępie, jak już zostało powiedziane na początku, kraj dzieli się na 17 regionów. Poniższe zestawienie zawiera nazwy poszczególnych regionów, oraz ich stolicę. Na tej podstawie określone zostaną miejsca największej koncentracji ruchu turystycznego.

National Capital Region	
Cordillera Administrative Region	
Region I –	Ilocos
Region II –	Cagayan Valley
Region III –	Central Luzon
Region IVA –	CALABARZON
Region IVB –	MIMAROPA
Region V –	Bicol
Region VI –	Western Visayas
Region VII –	Central Visayas
Region VIII –	Eastern Visayas
Region IX –	Zamboanga Peninsula
Region X –	Northern Mindanao
Region XI –	Davao
Region XII –	SOCCSKSARGEN
Region XIII –	Caraga
Autonomous Region in Muslim Mindanao ⁶	

⁵ Encyklopedia Pwn

⁶ <http://www.filipinasoul.com/2008/03/the-regions-of-the-philippines/> (data dostępu 29.04.2010)

Rysunek 8. Podział kraju na 17 regionów

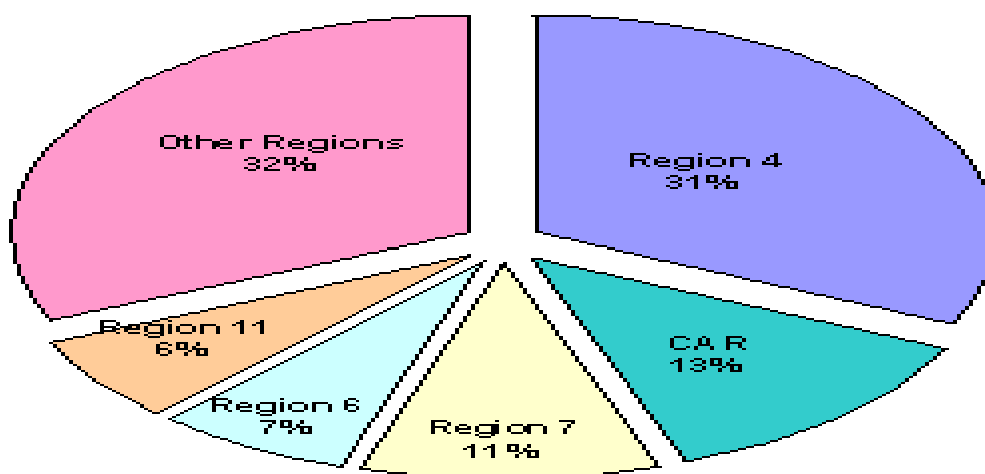

© Copyright M. Khugard 2004

Źródło: <http://www.easternsamar.de/elemente/map>

Dane z poniższego diagramu kołowego pochodzą z lat 1999-2002, zamieszczam je gdyż koncentracja ruchu turystycznego zależy od atrakcyjności miejsc danego obszaru, co nie ulega jakiegóż znacznej zmianie, dlatego uważam że można w ich odniesieniu dokonać analizy.

Wykres 1. Procentowy udział regionów w turystyce

źródło: <http://www.nscb.gov.ph>

Region Południowy Luzon (Region IV), w skład którego wchodzić prowincje: Aurora, Batangas, Cavite, Laguna, Mindoro Occidental, Mindoro Oriental, Marinduque, Palawan, Quezon, Rizal i Romblon przyciąga więcej turystów krajowych w porównaniu z innymi regionami kraju. Drugim najczęściej odwiedzanym regionem jest Cordillera Region Administracyjny (CAR). Central Visayas (region VII) na trzecim miejscu, natomiast Western Visayas (Region 6) i Południowej Mindanao (Region X11) odpowiednio, na kolejnych miejscach.

1.2.2 Atrakcje dla turystów

Piękno to nie tylko malownicze wyspy, ich flora czy fauna, to przede wszystkim ludność, ich kultura. W tym rozdziale chciałabym przeanalizować mnogość dostępnych dla turystów atrakcji oraz możliwości spędzania wolnego czasu.

Dla tych, którzy zainteresowani są zwiedzaniem i chcą poznać architekturę oraz sztukę tamtych regionów kraj oferuje następujące atrakcje:

- Obiekty wpisane na listę UNESCO : Banaue - tarasy ryżowe, Vigan, kościoły barokowe (Manila, *Nuestra Senora* w Ilocos Sur, *San Agustin* w Ilocos Norte and *Santo Tomas* w Iloilo)
- Kościoły i obiekty sakralne, np. *Basilica of San Sebastian* w Quiapo

Dla tych, którzy bardziej cenią sobie poznanie kultury oraz obyczajów ludności proponujemy:

- Festiwale m.in. Bulaklakan Festival ,Feast of Three Kings, Ati-Atihan Festival
- Zakosztowanie kuchni filipińskiej
- Sztuki walki - *Eskrima* i *Kali*

Dla miłośników przyrody zaś:

- Plaże
- Rify koralowe ,np. *Tubbatahaa Reefs National Park*
- Flora i fauna, np. *Małpożer filipiński*
- Parki narodowe
- Jaskinie

Turyści aktywni fizycznie mają możliwość “pobawienia się” w :

- Scuba diving
- Board sailing
- Mountain biking
- Rock climbing
- Sea kayaking
- Trekking

Oprócz wyżej wymienionych atrakcji dla turystów chciałabym dodać kilka ciekawych i wartych odwiedzenia miejsc:

Wiszące trumny w Sagadzie

Niezaprzeczalną atrakcją północnej części Filipin są tarasy ryżowe w Centralnej Cordyllierze. To unikalny zabytek przyrody objęty ochroną UNESCO. Mała, bo licząca trzy tysiące mieszkańców miejscowość leży na wysokości 1500 m. Mieszkańcy tych terenów wywodzący się w prostej linii z plemienia Igorot – kultywują wiele dawnych zwyczajów swoich przodków. Na skalistych zboczach klifowej doliny Echo Valley można odnaleźć wiszące trumny. To do dzisiaj funkcjonująca praktyka chowania zmarłych tak, aby ich dusza mogła łatwiej trafić do nieba.⁷

Wyspa Palawan – raj i piekło tropików

Rysunek 9. Osada rybacka na Palawanie

Wyspa PALAWAN na Filipinach jest otoczona 2500 bezludnych wysp, wysepek i skał wulkanicznych wystających z płytkiego szelfu mórz: Południowo Chińskiego i Sulu. Opływające je płytkie morza są jak wielkie akwarium z rafami koralowymi i całym bogactwem życia tropikalnego.

źródło: <http://pl.wikipedia.org>

Nieliczne, wąskie skrawki płaskiego brzegu tworzą malownicze plaże z białego, koralowego piasku, porośnięte palmami kokosowymi.

⁷ <http://www.turystyka.wp.pl> (data dostępu 29.04.2010)

Puerto Princesa - największe miasto wyspy - wita przybyszy gorącym i wilgotnym oddechem tropików. Pomieszanymi zapachami dżungli, kwiatów, owoców i egzotycznych przypraw - ze smrodem rynsztoków i śmieci.

Nocą - ogłuszającym koncertem świerszczy i pokrzykiwaniem jaszczurek - gekonów.

Cudowną egzotyką tropików! Centrum miasta jest królestwem samochodów - jeepnyes'ów (są one malowniczą wizytówką Filipin), motocyklowych taksówek i rowerowych rikszy. Najciekawszym miejscem jest dzielnica rybacka, gdzie domy i ulice stoją na palach wbitych w płycizny morza. Palawan leży na uboczu masowej światowej turystyki, ale warto go odwiedzić, bo poza atrakcjami dostarczanych przez egzotykę kraju i tropikalne morza (raj wędkarzy, płetwonurków i fotografików), można odbywać wycieczki morskie, spłynąć podziemną rzeką Sant Paulu's, zobaczyć zarośla mangrowe w Baheli (do niedawna gniazdo piratów) z ich groźnymi mieszkańcami - krokodylami, czy odbyć wyprawę z maczetą w rękę, w prawdziwą tropikalną dżunglę. Taką z małpami, wielkimi jaszczurami - waranami i ogromnymi motylami.

Wulkan Apo - najwyższy szczyt Filipin

Rysunek 10. Wulkan Apo

Duży stratowulkan znajdujący się na wyspie Mindanao na Filipinach w prowincji Cotabato. Jest to jednocześnie najwyższy szczyt tego kraju położony 40 km od miasta Davao w kierunku północno-wschodnim.

Nazywany czasem *dziadkiem* lub *mistrzem*.

źródło: <http://pl.wikipedia.org>

Apo ma płaski szczyt z trzema wierzchołkami, na szczycie znajduje się krater o szerokość 500 m z małym jeziorem wulkanicznym. Jest źródłem energii geotermalnej, aczkolwiek data ostatniej erupcji nie jest znana.

Wulkan jest jednym z bardziej popularnych i łatwiejszych miejsc wspinaczki górskiej na Filipinach. Po raz pierwszy na szczyt dotarł Don Joaquin Rajal 10 października 1880.⁸

Rafy koralowe parku narodowego Rapa Tubbataha

Rysunek 11. Rafy koralowe

Tubbataha położona jest na środku Morza Sulu (Filipiny). Rejon ten jest objęty ścisłą ochroną. Utworzono tutaj park narodowy, który tworzą dwa atole oddzielone od siebie 8 km kanałem. Te malownicze, tropikalne atole znane są jako północne i południowe Tubbataha są domem dla wielu niezwykłych koralów i gatunków pelagicznych.

źródło: <http://www.dive-away.pl>

Manty, raje, bialo- i czarnopłetwe rekiny rafowe, rekin leopardzi i młoty występują tam powszechnie. Eksplozja życia i kolorów czyni nurkowanie na tej rafie niezapomnianym przeżyciem. Rafy dostępne są jedynie przez trzy miesiące w roku, od połowy marca do czerwca. Ograniczony dostęp oraz ścisła ochrona raf Tubbataha pozwoliły stworzyć tam fantastyczne warunki do rozwoju podwodnej fauny i flory.

⁸ <http://www.odyssei.com> (data dostępu 29.04.2010)

W ten sposób zachowano dla miłośników nurkowania jedno z najpiękniejszych podwodnych miejsc na świecie.⁹

Tarasy ryżowe w Ifugao

Liczące ok. 2000 lat tarasy rolne, utworzone w zboczach górskich Ifugao na Filipinach. Przez Filipińczyków uważane za ósmy cud świata. Tarasy powstały prawdopodobnie wyłącznie dzięki pracy rąk, bez użycia maszyn czy cięższego sprzętu. Znajdują się na wysokości 1500 m n.p.m. i zajmują powierzchnię 10 360 km². Zasilane są wodą poprzez system irygacyjny ze znajdujących się powyżej lasów deszczowych. W 1995 zostały włączone na listę światowego dziedzictwa UNESCO. Obecnie tarasy są zagrożone poprzez proces erozji, ponieważ duża część pól przestaje być uprawiana. Tarasy muszą znajdować się pod stałą opieką i ciągle są odbudowywane.

Kościół Paoay

W Paoay na północy wyspy Luzon stoi zadziwiający kościół. Lekko zapleśniałe ściany zbudowano z koralowców. Dzwonnica służyła jako punkt obserwacyjny podczas rewolucji i bastion partyzantów podczas okupacji japońskiej. Kościół zbudowano w XVIII wieku i udowadnia jak specjalnie zaprojektowana barokowa konstrukcja może być odporna na trzęsienia ziemi. Kościół został wpisany przez UNESCO na listę światowego dziedzictwa.

1.2.3 Dostępność komunikacyjna

Od obywateli polskich odwiedzających Filipiny nie wymaga się wizy na pobyt do 21 dni – należy tylko okazać bilet powrotny lub bilet do innego kraju oraz wszystkie dokumenty związane z podróżą, oraz środki finansowe, które mają nam wystarczyć na pobyt. (wysokość kwoty na dzień pobytu nie jest określona). Turyści nie mogą przedłużyć

⁹ <http://www.wielkiblekit.pl> (data dostępu 29.04.2010)

pobytu bezwizowego. Planując dłuższy pobyt powinniśmy wystąpić o wizę, która wystawiana jest przez filipińskie przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne na okres do 59 dni – najbliższa placówka znajduje się w Budapeszcie. Wizę można przedłużyć w biurze imigracyjnym. Z uwagi na brak filipińskiej placówki dyplomatycznej w Polsce można uzyskać ją podczas tranzytowego pobytu w Bangkoku. Przy wjeździe na Filipiny paszport musi być ważny jeszcze co najmniej 6 miesięcy.

Jak dotrzeć na Filipiny?

Ze względu na położenie Filipin w znacznej odległości od Europy, dostępne są 2 formy przetransportowania się na miejsce. Dla nas- Europejczyków obowiązkowo obie wymienione. Odległość jednak nie powinna nas przerażać, gdyż poświęcony czas na przyjazd zostanie nam w 100% zrekompensowany.

Tak więc możemy dotrzeć:

1.**samolotem** - Międzynarodowe lotniska mieszczą się w Cebu, Davao i Manili. Można na nie dolecieć z wielu miast na całym świecie (z Europy najczęściej przez Hong Kong lub Singapur).

2. **statkiem** – taki transport obsługuje firma Wessam Express z **Sandakan, Malaysia** do Zamboanga, dostępne są także Jolo i Bongao.

Jak podróżować po Filipinach?

Wewnątrz kraju każdy z nas może wybrać z pośród wielu dostępnych środków transportu, w zależności od upodobań, zasobu portfela oraz czasu, jaki posiadamy.

Tak więc możemy podróżować:

1.**samolotem** - Philippine Airlines, Air Philippines and Cebu Pacific pozwalają na połączenia z większymi miastami, mniejsze natomiast obsługiwane są przez SEAIR, Asian Spirit i Interisland Airlines.

2. pociągiem- kolej Manila posiada dwie sieci- **LRT**(Light Railway Transport) oraz **MRT**(Metro Rail Transport). Łączą one poszczególne części metropolii.

3.samochodem- na miejscu można wypożyczyć samochód. Zajmują się tym następujące firmy: Avis, Hertz oraz Budget.

4.taxówką- w szczególności polecane podczas podróży w konkretnym mieście, nie między miastami czy regionami.

5.autobusem- dobry zamiennik lotniczego środka transportu. Jest to najtańsza forma pozwalająca na przejechanie kraju od południa aż na północ.

6.łodzią- po rzece Pasig przemieszczają się wodne autobusy oraz promy. Daje to możliwość zwiedzenia miasta Manila.

Drugą opcją natomiast promy między wyspami, obok statków i autobusów stanowią najtańszą formę podróżowania. Podróż takim promem między wyspami może trwać czasem ponad 24 godziny.

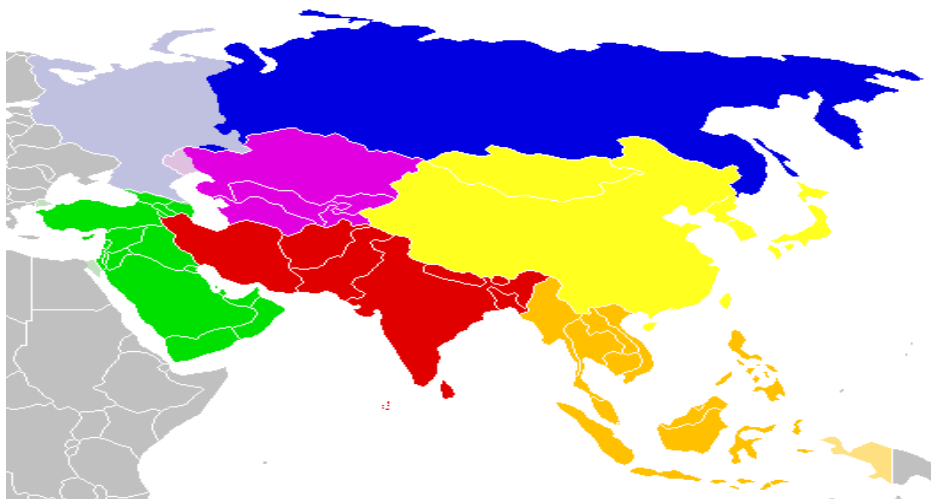
Ostatnią wodną formą transportu są rejsy. *7107 Islands Cruise* oferuje rejs z Boracay do Puerto Galera oraz Boracay, natomiast *Hans Christian Andersen Cruise* zabierze każdego zainteresowanego turystę na niezapomniany rejs po Filipinach wraz z licznymi atrakcjami, m.in. nurkowanie itp.

7. jeepem oraz riksą- jeepneys są najbardziej znaną formą transportu dla każdego Filipińczyka, każdy może sobie na nią pozwolić. Jest to dużo wygodniejsza forma od rikszy, która jest dość ciasna dlatego może być stosowana na krótkich dystansach.

Rozdział II- RYNEK RECEPCJI TURYSTYCZNEJ

Jak już wcześniej wspomniałam Filipiny położone są w regionie Azji południowo – wschodniej. Jeśli chodzi natomiast o graficzny podział całej Azji na inne regiony, to wygląda to następująco:

Rysunek 12. Regiony Azji

źródło: <http://en.wikipedia.org>

■ North Asia ■ Central Asia ■ Southwest Asia ■ South Asia ■ East Asia ■ Southeast Asia.

Filipiny, znajdują się w subregionie Azji południowo-wschodniej wraz z następującymi państwami:

Rysunek 13. Państwa Azji południowo - wschodniej

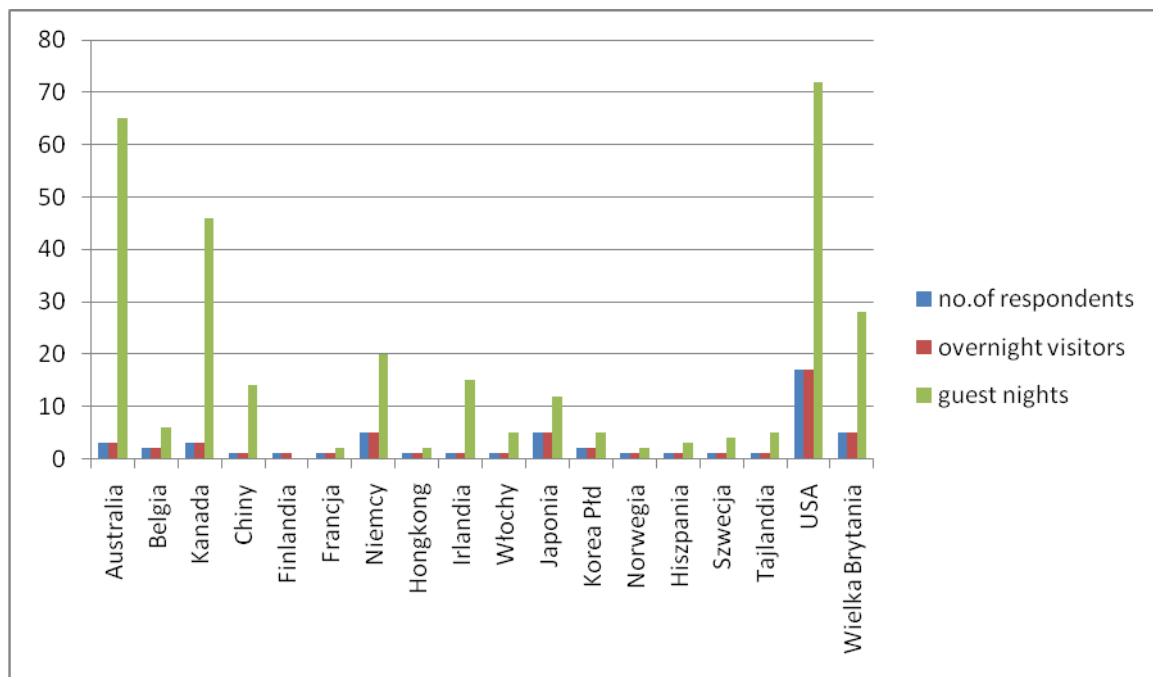

Źródło: <http://wikitravel.org>

2.1 Turyści – skąd i na jak długo przyjeżdżają?

Na podstawie zamieszczonego diagramu przeanalizujemy kierunki z których napływają turyści oraz czas jaki spędzają w kraju.

Wykres 2. Kierunek przyjazdu oraz długość pobytu

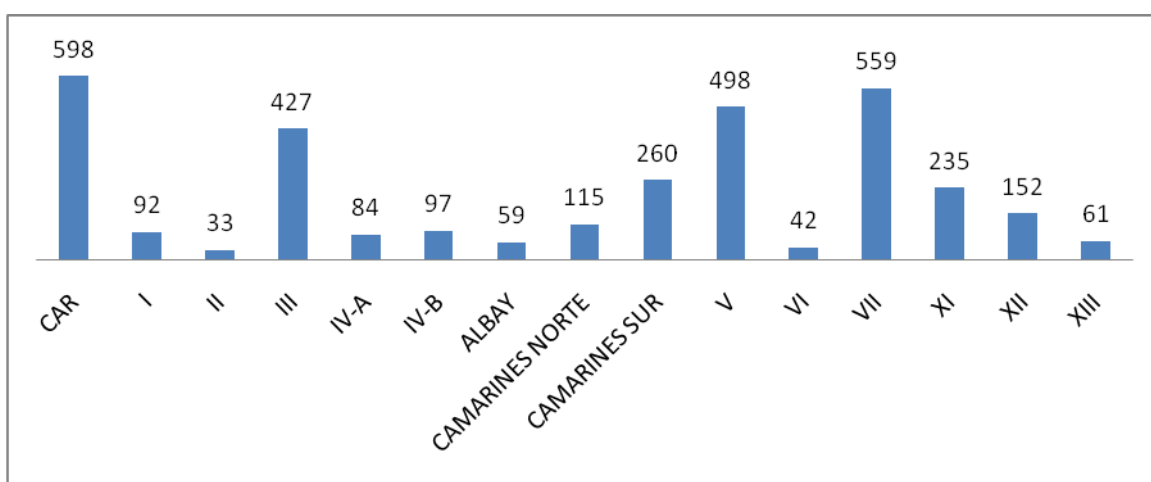
źródło: opracowanie własne na podst. Raportu departamentu turystyki, 4/26/2010 9:13:31 PM

Na wykresie widać jednoznacznie, że dominującą grupą odwiedzających są turyści z USA, zaraz za nimi Australijczycy oraz Kanadyjczycy. Następną grupę stanowią turyści z Wysp Brytyjskich oraz Niemiec. Najmniejsze zainteresowanie notuje się wśród odwiedzających z terenów Skandynawii, np. Norwegia czy Szwecja, oraz krajów ciepłych, np. Hiszpania.

2.2 Regiony koncentracji turystycznej oraz jej dostępność

Kolejny aspekt, wiążący się z turystyką – jak to wygląda w poszczególnych regionach, czyli jaką Filipiny posiadają ofertę dostępnych miejsc noclegowych i jak wygląda kwestia „zajętości”, czyli który region jest najbardziej oblegany. Poniżej dwa wykresy, które zobrazują nam ową sytuację.

Wykres 3. Liczba pokoi w danym regionie

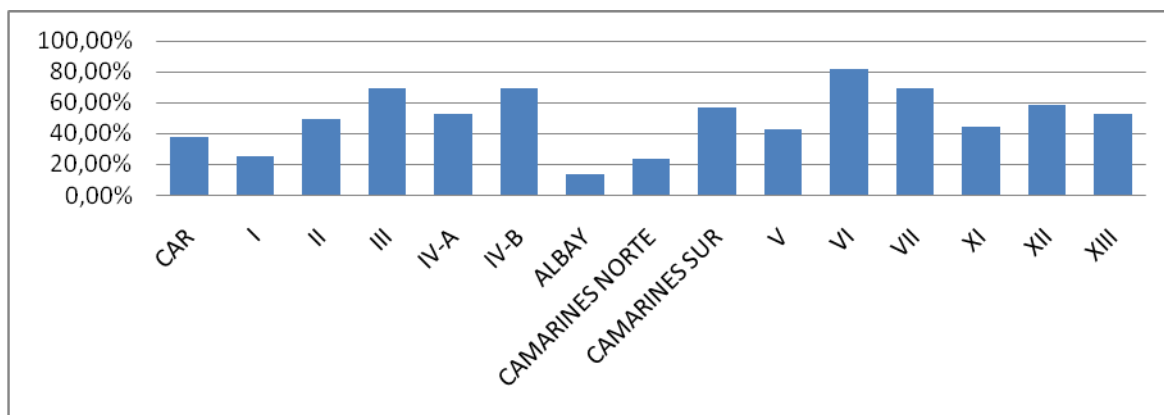
źródło: opracowanie własne na podstawie Raportu Departamentu Turystyki Filipin, 4/26/2010

9:13:31 PM

Analizując powyższy wykres zauważamy dominację w rozwoju bazy noclegowej w 4 regionach, reszta plasuje się na niższych miejscach. Jednakże uważam że w odniesieniu do rozwoju kraju zamieszczone dane są zadowalające, biorąc pod uwagę ciągły rozwój. O swój rozwój powinien zadbać region II oraz VI, co na pewno w przeciągu kilku następnych lat zostanie osiągnięte.

Kolejny wykres natomiast odnosi się do obłożenia owych pokoi, czyli jednym słowem – gdzie turyści najczęściej przyjeżdżają?

Wykres 4. Procentowy rozkład obłożenia bazy noclegowej wg regionów

źródło: opracowanie własne na podstawie Raportu Departamentu Turystyki, 4/26/2010 9:13:31

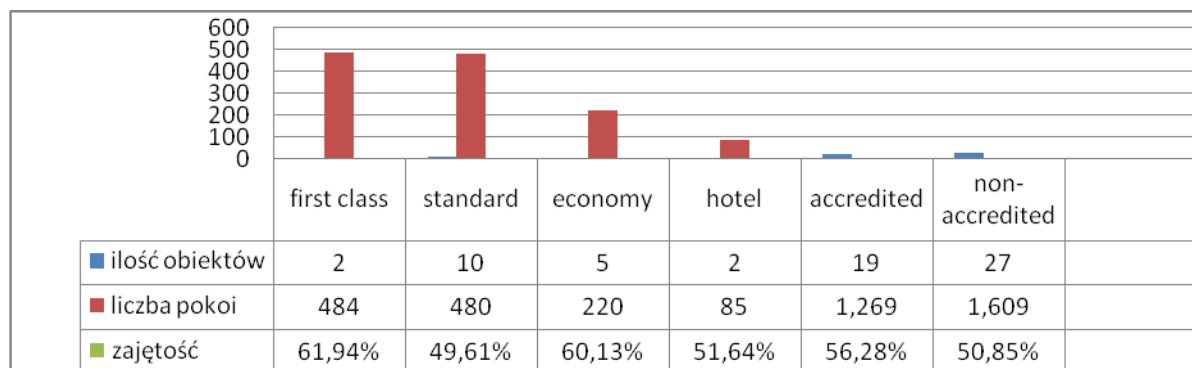
PM

Widzimy że prawie większość regionów jest obleganych w ok. 50-80% i to znaczna większość, świadczy to o ciągłym rozwoju i udoskonalaniu bazy noclegowej, budowaniu nowych obiektów i globalnemu rozwojowi pod kątem turystyki.

Kolejna kwestia , jaka nas nurtuje, oprócz najbardziej obleganych turystycznie regionów i dostępnych miejsc noclegowych, to klasa dostępnych obiektów, czyli jednym słowem – standaryzacja. Wiadomo- 5 gwiazdek nie wszędzie oznacza to samo.

Poniższy wykres ukazuje ilość obiektów w danym standardzie, liczbę pokoi jaka jest dostępna dla turystów oraz obłożenie.

Wykres 5. Obiekty hotelowe poszczególnych klas oraz ich obłożenie

źródło: opracowanie własne na podstawie raportu departamentu turystyki , 4/26/2010 10:05:52

PM

Jak widać – ok. 62% , czyli przeważająca połowa turystów wybiera obiekty pierwszej klasy. Najmniejszym obłożeniem natomiast charakteryzują się obiekty klasy standard.

Powyższe dane odnosiły się do wszystkich regionów Filipin. Chciałabym jednak przedstawić statystykę dotyczącą regionu Metro Manila, czyli jednym słowem stolicy kraju. Poniżej zamieszczam 2 tabele, które mają na celu ukazanie rozwoju kraju pod względem zaplecza noclegowego na przestrzeni 20 lat.

Tabela 1. Liczba pokoi w hotelach wg. kategoryzacji

Year	Total	Hotel Category			
		De Luxe	First Class	Standard	Economy
Average number of rooms					
1988	6,824	3,841	1,048	867	1,068
1989	8,417	4,864	1,365	1,099	1,089
1990	7,704	4,244	1,474	1,185	801
1991	7,723	4,219	1,760	1,146	598
1992	8,127	4,627	1,294	1,259	947
1993	9,968	6,177	1,473	1,381	937
1994	11,321	7,281	1,536	1,543	961
1995	11,742	7,327	1,798	1,671	946
1996	12,077	7,189	1,846	2,111	931
1997	12,387	7,382	1,611	2,458	936
1998	13,320	6,771	2,578	2,946	1,025
1999	13,035	7,046	2,474	2,969	546
2000	13,063	7,056	2,520	3,080	407
2001	11,784	6,874	1,779	2,770	361
2002	11,878	6,645	1,328	3,291	614
2003	12,212	7,255	885	3,367	705
2004	12,494	7,617	885	3,567	425
2005	12,842	7,796	889	3,727	430
2006	14,200	8,103	1,668	3,855	574
2007	14,149	7,839	1,770	3,996	544
2008	14,048	7,744	1,818	3,852	634

Źródło: <http://www.nscb.gov.ph>

Tabela 2. Obłożenie procentowe

1988	70.8	76.4	75.3	70.3	61.0
1989	72.4	81.0	77.6	70.2	60.8
1990	65.9	68.4	67.6	70.1	57.4
1991	64.3	66.7	59.3	65.8	65.3
1992	64.9	70.2	60.6	58.9	53.1
1993	56.1	62.9	62.4	53.2	46.0
1994	59.4	62.0	57.5	55.3	49.0
1995	62.2	66.9	52.0	60.2	48.0
1996	70.0	75.3	65.3	65.4	48.9
1997	69.1	73.0	69.9	61.8	56.7
1998	56.9	60.4	54.6	53.3	50.5
1999	59.2	65.9	52.4	53.2	36.1
2000	58.8	65.3	50.8	53.1	38.0
2001	55.9	58.4	54.2	52.5	41.1
2002	59.9	62.7	59.9	55.9	51.3
2003	60.1	61.2	59.9	59.0	54.1
2004	68.2	71.0	65.8	64.3	54.1
2005	72.0	74.0	70.2	68.7	65.9
2006	72.0	73.6	72.3	70.3	58.4
2007	73.1	73.8	75.9	71.8	61.8
2008	69.8	70.1	69.0	70.8	62.3

Źródło: <http://www.nscb.gov.ph>

Analizując pierwszą z zamieszczonych tabel zauważamy następującą prawidłowość – liczna pokoi w trzech kategoriach : de luxe, first class oraz standard w przeciągu 20 lat wzrosła, zmniejszyła się zaś w kategorii economy.

Jeśli chodzi o obłożenie to wzrosło ono w kategorii standard oraz economy, spadło natomiast w kategorii de luxe oraz first class.

Wydaje mi się że jest to spowodowane zmianą profilu podróżujących turystów, decydujących się na przeżycie przygody swojego życia w regionach mniej ucywilizowanych, tam gdzie kultura i obyczaj w dalszym ciągu pozostały niezmienione przez cywilizację.

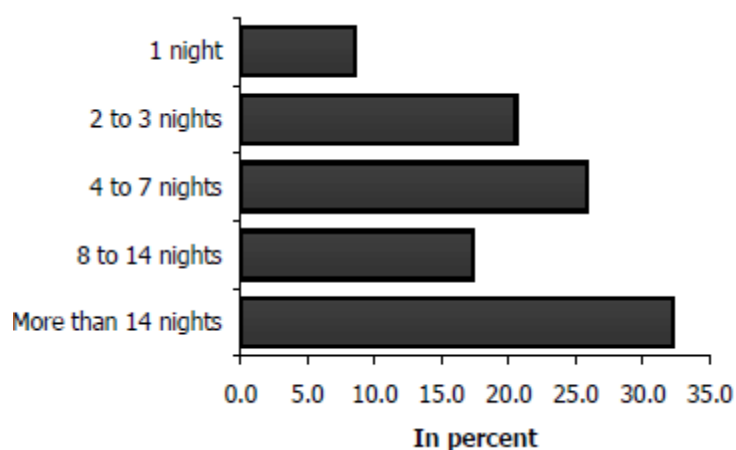
Do stolicy natomiast przybywają ludzie pracujący, w podróżach biznesowych, dlatego zaplecze hoteli i obłożenie utrzymują się w miarę na równym poziomie.

Jednoznaczny wniosek po analizie- turyści wybierają nie objęte kategoryzacją obiekty więc najprawdopodobniej są to prywatne stancje, coś w stylu naszej agroturystyki. Jest ich najwięcej i cieszą się największym zainteresowaniem. Jest to spowodowane chęcią obcowania z obyczajami, poznaniem tradycji i ludzi.

2.3 Długość pobytu

Długość pobytu turystów została opracowana na podstawie danych z 2005 roku, gdyż tylko takie są dostępne.

Wykres 6. Długość pobytu

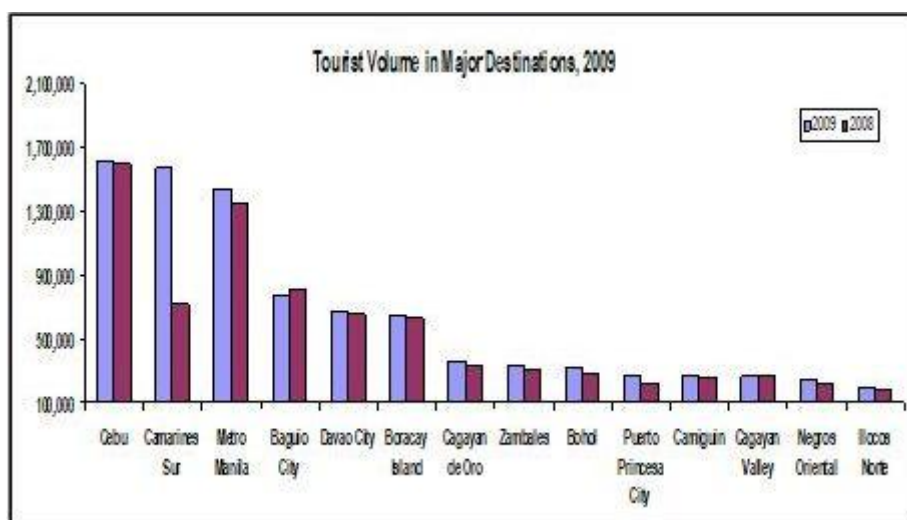
źródło: <http://www.wowphilippines.com.ph>

Wartości podane są w procentach, tak więc widzimy że przeważająca liczba turystów przyjeżdża na więcej niż 14 nocy. Uważam że wartości te nie uległy większej zmianie, gdyż położenie kraju wręcz zmusza do przyjazdu na dłużej, ponadto dostępne atrakcje oraz piękno przyrody jest kolejnym czynnikiem determinującym jak najdłuższy pobyt.

2.4 Znaczenie poszczególnych regionów

Kolejny wykres ukazuje nam wzrost zainteresowania turystów poszczególnymi destynacjami. Zestawienie danych z roku 2008 oraz 2009 z poszczególnych 14 regionów pozwala na określenie zachodzących zmian.

Wykres 7. Wzrost ruchu turystycznego wg. regionów

źródło: <http://www.wowphilippines.com.ph>

Globalny ruch turystyczny w 14 regionach kraju w 2009 roku wyniósł 8.9 milionów turystów i osiągnął 14% wzrost.

Cebu jest najbardziej atrakcyjnym miejscem i jako destynacja osiągnął wzrost o 1,2 procent do ok. 1,61 miliona turystów.

Baza noclegowa i towarzysząca ma największe szanse żeby się tam najszybciej rozwijać. Pozostałe regiony rozwijają się wolniej, jednak należy to rozpatrywać w kontekście pozytywnym- nie cały kraj musi być stolicą wszechświata – turyści szukają także w swoich podróżach miejsc zaściankowych, nie zmienionych przez cywilizację – to także atrakcja.

2.5 Statystyki, przyjazdy turystyczne, dochody, prognozy

Poniżej jeszcze, na zakończenie tego rozdziału zamieszczam informacje z 2006 roku, gdyż późniejsze nie figurują.

Według ASEAN 10 krajów Azji południowo wschodniej zgromadziło 237,450,700 przyjazdów turystycznych w 2006. Oto miejsca gdzie najczęściej podróżowano:

1.	Malaysia	73,550,200
2.	Thailand	57,957,600
3.	Singapore	40,547,000
4.	Indonesia	24,428,900
5.	Vietnam	14,274,000
6.	Philippines	11,442,300
7.	Cambodia	5,664,400
8.	Laos	4,563,000
9.	Burma	2,784,300
10.	Brunei	2,238,900

Prawie 43% turystów przybyło z Azji południowo - wschodniej. Oto ranking najczęściej odwiedzanych krajów przez Azjatów:

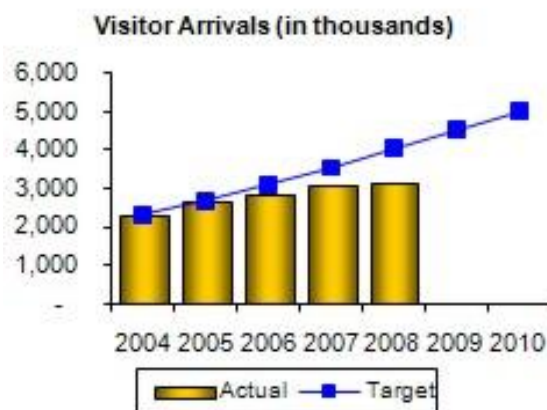
1.	Malaysia	56,738,800
2.	Thailand	14,861,800
3.	Singapore	14,835,400
4.	Indonesia	10,935,800
5.	Laos	3,266,100
6.	Vietnam	1,968,400
7.	Brunei	1,880,800
8.	Cambodia	917,400
9.	Philippines	796,200
10.	Burma	261,400

57% Wszystkich przyjazdów turystycznych to ludność z UE, Japonii, Chin, Korei, USA, Australii, Tajwanu, Indii, Hongkongu. Najczęściej odwiedzane przez nich kraje to:

1.	Thailand	43,095,900
2.	Singapore	25,711,600
3.	Malaysia	16,811,400
4.	Indonesia	13,493,100
5.	Vietnam	12,305,600
6.	Philippines	10,646,100
7.	Cambodia	4,747,000
8.	Burma	2,522,900
9.	Laos	1,296,900
10.	Brunei	358,100

Położenie kraju w statystykach w 2006 roku nie było zadowalające jednak zamieszczony poniżej wykres obrazuje znaczne zmiany, jakie nastąpiły w liczbie turystów odwiedzających a także przewidywane prognozy które mają duże odzwierciedlenie w teraźniejszości.

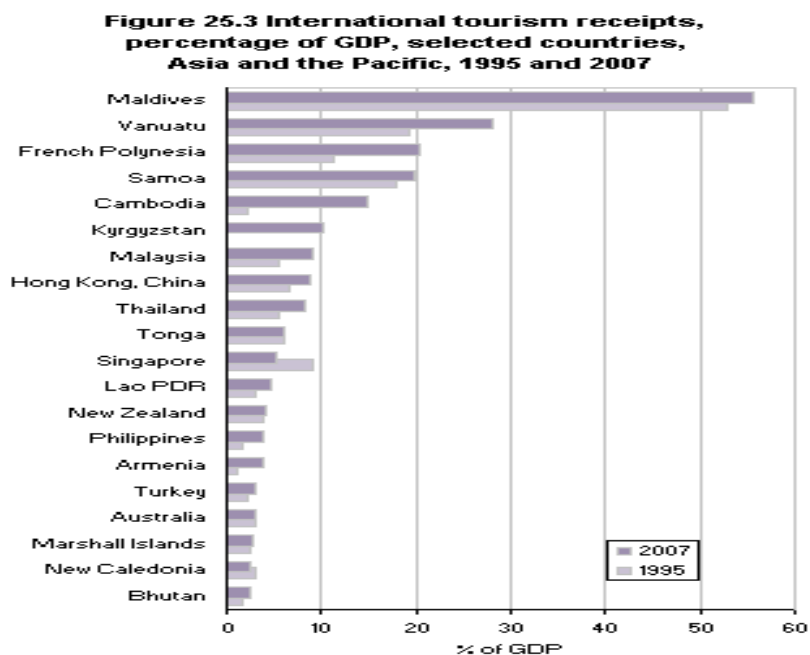
Wykres 8. Przyjazdy turystów oraz prognozy

źródło: <http://www.nscb.gov.ph>

Kolejny wykres ukazuje liczbę przyjazdów do poszczególnych krajów regionu Azji południowo- wschodniej.

**Wykres 9. Ranking najbardziej popularnych krajów Azji południowo -
wschodniej**

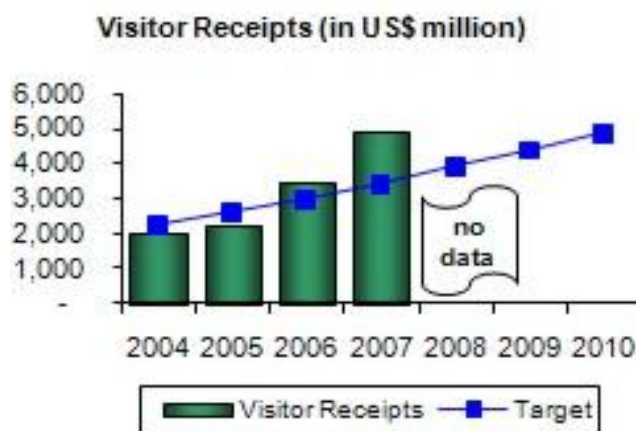

źródło: <http://www.unescap.org>

Filipiny nie zajmują zbyt zaszczytnego miejsca w tej klasyfikacji, jednak widzimy wzrost zainteresowania krajem, co już zostało wspomniane wcześniej w statystykach.

Na zakończenie przychód z sektora jakim jest turystyka. Jest to dość ważny aspekt gdyż pozwala określić jak wpłynął rozwój kraju na zainteresowanie się nim wśród turystów, a co za tym idzie – liczbą odwiedzających.

Wykres 10. Wpływy z turystyki oraz prognozy

źródło : [http:// www.nscb.gov.ph](http://www.nscb.gov.ph)

Wykres zamieszczony powyżej przedstawia wpływy z turystyki. Jak widać z roku na rok następuje tendencja wzrostowa, co jest bardzo zadowalające. Przychody nawet przekroczyły prognozy w latach 2006 i 2007.

Rozdział III – RYNEK EMISJI TURYSTYCZNEJ

Po zapoznaniu się z publikacją zamieszczoną na stronie Departamentu Turystyki na Filipinach można wyciągnąć kilka cennych wniosków. Niestety, dostępne szczegółowe dane dotyczące aspektu emisji turystycznej w obrębie kraju zostały sporządzone w 2005 roku. Należy więc wziąć pod uwagę możliwe zmiany jakie zaszły w ruchliwości turystów krajowych. Jednakże wydaje mi się że Filipiny nadal pozostają miejscem do którego przyjeżdża się z innego kraju, tak więc ta recepcja dominuje.

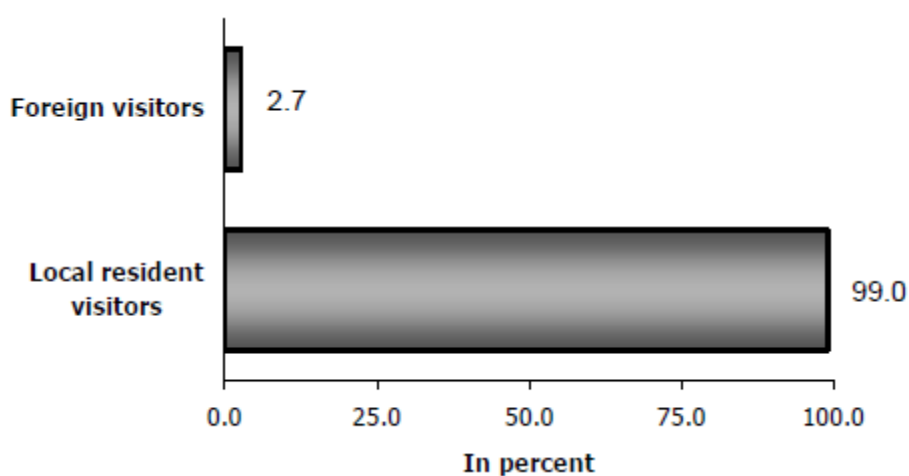
W tym rozdziale chciałabym skupić się tylko i wyłącznie na turystyce w obrębie Filipin, nie będę uwzględniała turystycznych wyjazdów za granicę, gdyż za pewne są to jednostkowe przypadki, biorąc pod uwagę finansową stronę. Nie oszukujmy się- Filipiny nie należą do krajów bogatych, wręcz przeciwnie, co więcej w jednym z artykułów zamieszczona była informacja, że są one najtańszym pod względem utrzymania się krajem, i już za 500 \$ można spokojnie żyć cały miesiąc.

3.1 Filipińscy turyści w liczbach

Skupmy się na wewnątrz krajowych podróżach. W obrębie 17 znanych nam już regionów.

Analizując lokalną turystykę powinniśmy zacząć od następującego porównania, które dla mnie było szokujące.

Wykres 11. Procentowy rozkład podróżujących

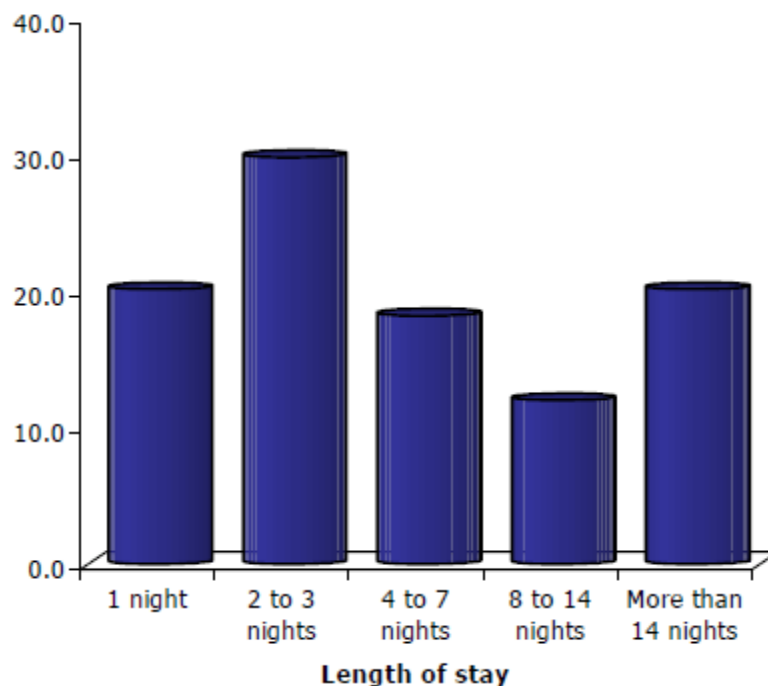
źródło: <http://www.wowphilippines.com.ph>

Wykres jednoznacznie obrazuje, że większość odwiedzających kraj to lokalna ludność. Z pewnością te dane uległy zmianie, jednak mimo wszystko należy docenić Filipińczyków za ich aktywność turystyczną.

3.2. Długość wyjazdów turystycznych mieszkańców Filipin

Ci, którzy podróżowali, czyli jak widzimy we wcześniejszym zestawieniu całkiem spora liczba lokalnej ludności, zostali ujęci w kolejnym wykresie:

Wykres 12. Długość wyjazdów turystycznych

Source: NSO and DOT, 2005 HSDV

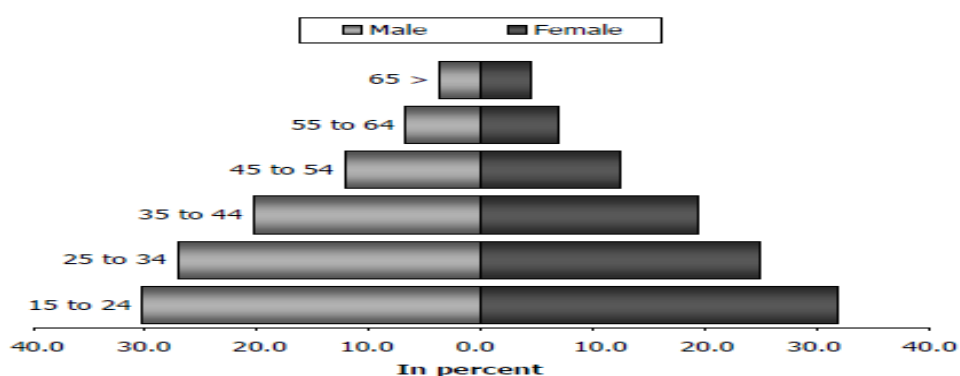
źródło : <http://www.wowphilippines.com.ph>

Który to obrazuje nam długość tych wojaży. Przeważają wyjazdy 2-3 dniowe, zaraz za nimi plasują się wyjazdy na 1 noc oraz jak miemam – wyjazdy wakacyjne, obejmujące więcej niż 14 nocy.

3.3 Kto podróżuje?

Kolejne pytanie- kto podróżuje? Która warstwa społeczna jeśli chodzi o wiek i płeć jest najbardziej ruchliwa?

Wykres 13. Liczba turystów wg. Płci i wieku

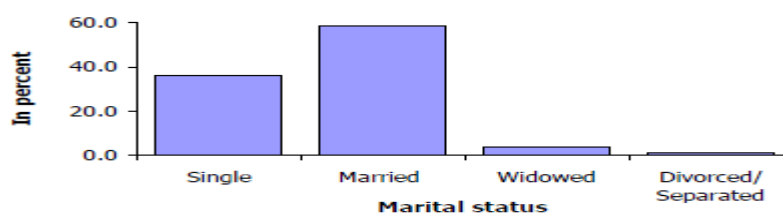

źródło: <http://www.wowphilippines.com.ph>

Z wykresu wynika jednoznacznie, że turystami są ludzie młodzi – 15-24 roku życia w porównywalnej liczbie kobiet oraz mężczyzn. I właściwie można by pokusić się o stwierdzenie, że podróżuje większość gdyż widoczny spadek jest dopiero na poziomie powyżej 65 roku życia.

Kolejny wykres przedstawia natomiast udział poszczególnych typów turystów w podróżach:

Wykres 14. Typologia turystów

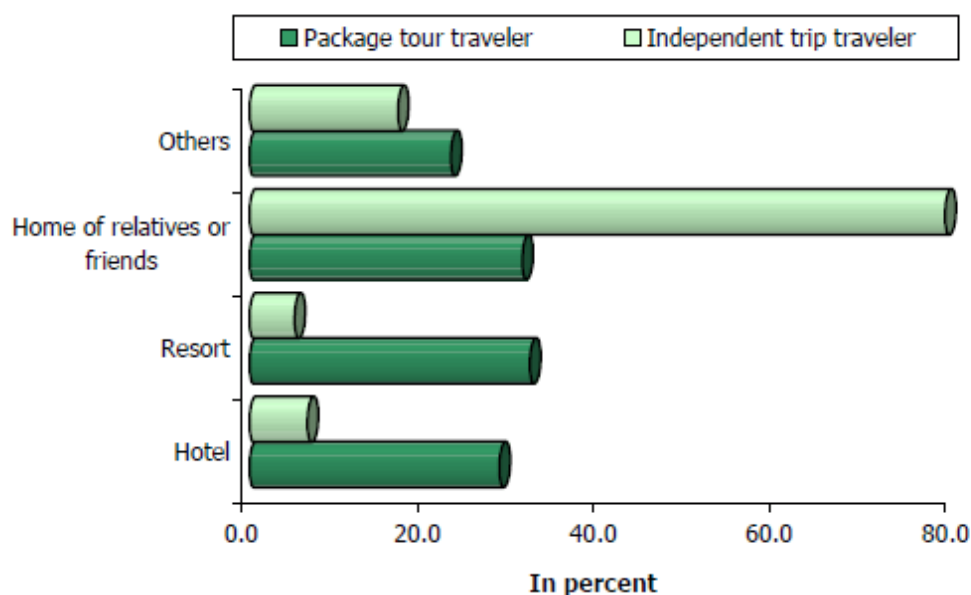
źródło: <http://www.wowphilippines.com.ph>

Najwięcej podróżujących Filipińczyków jest formalnie określonych i wybiera się w podróż (najprawdopodobniej) ze swoją drugą połówką. Zaraz za nimi w statystyce plasują się single, szukający przygód, natomiast wdowcy/wdowy oraz ludzie rozwiedzeni nie są zbyt chętni do odbywania podróży.

3.4 Baza noclegowa

Kolejny aspekt- z jakiego rodzaju noclegu korzystają Filipińscy turyści w swoim kraju?

Wykres 15. rodzaj wybieranej bazy noclegowej

źródło: <http://www.wowphilippines.com.ph>

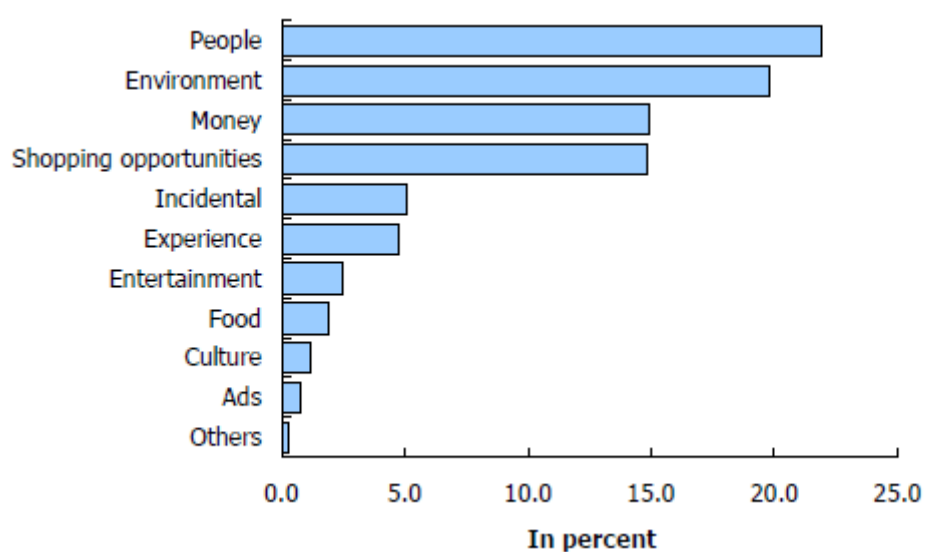
W tym miejscu nie ma wątpliwości – ludność podróżuje na własną rękę a ich nadrzędnym motywem są odwiedziny krewnych i znajomych, ci natomiast którzy korzystają z wyjazdów zorganizowanych wybierają ośrodki wypoczynkowe oraz hotele.

3.5 Motywy wyjazdów oraz sposób wykorzystania czasu

Podróżują właściwie wszyscy, co jednak najbardziej motywuje turystów do odbycia podróży? Co ma największy wpływ na podjęcie decyzji o wyjeździe gdzieś?

Oto odpowiedź:

Wykres 16. Motywacje do podjęcia podróży

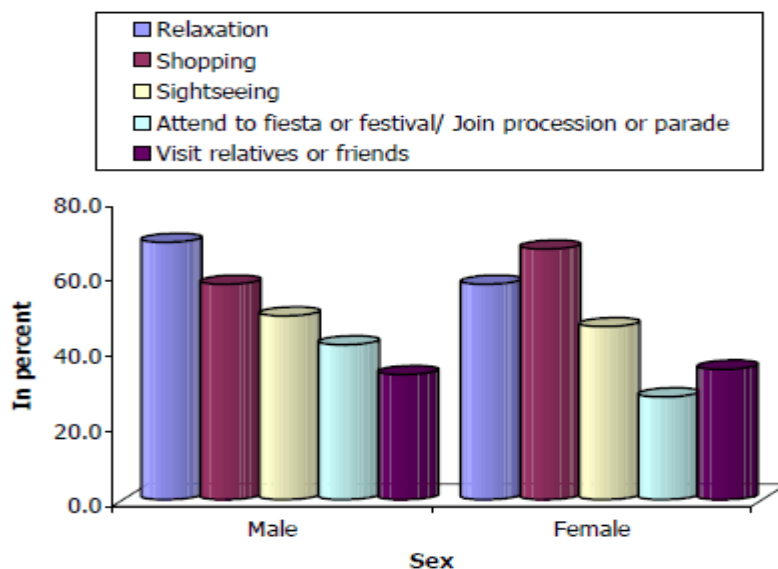

źródło: <http://www.wowphilippines.com.ph>

Rycina wyraźnie tłumaczy, kto jest motorem napędowym- inni ludzie oraz środowisko. Wniosek? Obywatele Filipin są towarzyscy oraz kochają przyrodę, w którą bądź co bądź zostali dość hojnie wyposażeni. Najmniej natomiast motywuje ich potrzeba kulturalna czy jedzenie.

Co więc robią podczas tych swoich podróży?

Wykres 17. Sposoby spędzania czasu wolnego

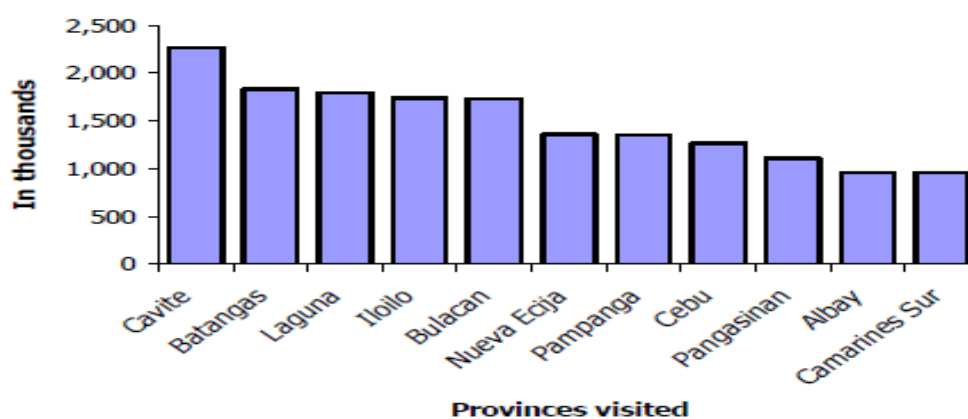
źródło: <http://www.wowphilippines.com.ph>

Panowie wybierają odpoczynek, panie zaś- co nie trudno odgadnąć- zakupy, więc znane wszystkim przysłowie- co kraj to obyczaj nie odnajdzie tu zbytnej aprobaty. Należy wyciągnąć inny wniosek- kobiety na całym świecie są takie same. Panowie wykazują także swoje zamiłowanie do znajomych lub rodziny. Jeśli chodzi o zainteresowanie aspektem kulturalnym, mam na myśli festiwale, to panie nie uważają tego za ciekawy sposób spędzania czasu, panowie natomiast nie przepadają za robieniem zakupów.

3.6. Dokąd? Czyli najbardziej cenione przez Filipińczyków regiony

Podróżując po swoim kraju Filipińczycy następująco wybierają interesujące ich destynacje:

Wykres 18. Najpopularniejsze destynacje

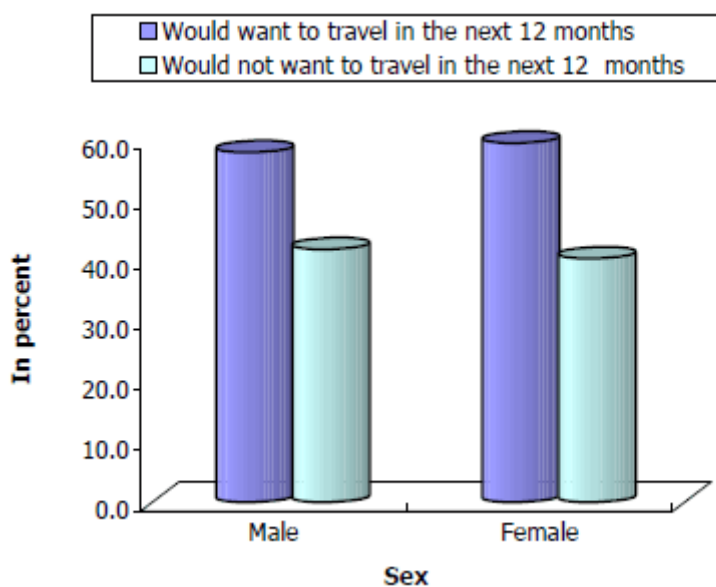
źródło: <http://www.wowphilippines.com.ph>

Największą popularnością cieszy się region Cavite oraz kolejne –Batangas, Laguna, Iloilo oraz Bulacan. Najmniejszą zaś Albay i Camarines Sur.

3.7 Aktywność turystyczna oraz jej prognozy

Wśród tych, którzy podróżowali w przeciągu 6 ostatnich miesięcy a było ich 23.7 miliona, aż 72,8 % zadeklarowało chęć odbycia kolejnej podróży w ciągu następnych 12 miesięcy.

Wykres 19. Badanie chęci podjęcia podróży

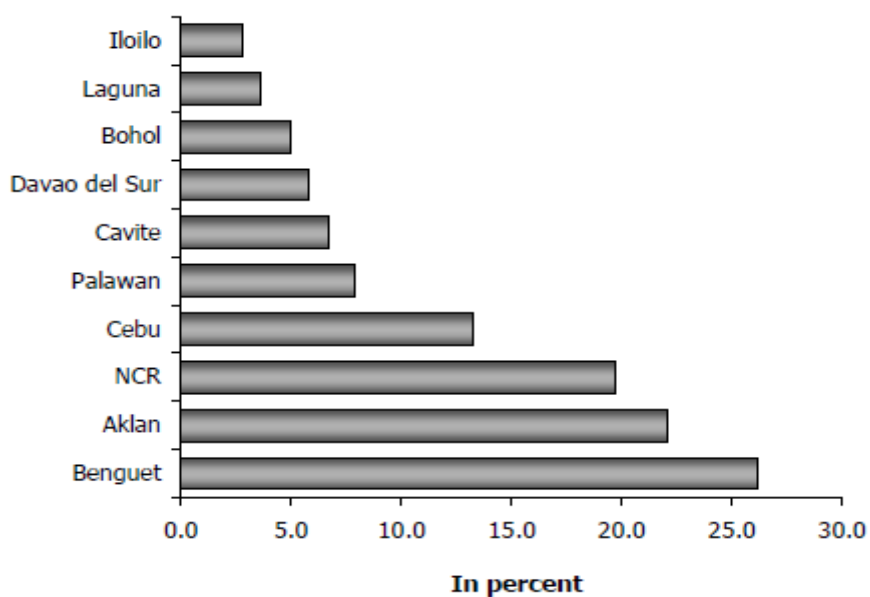

źródło: <http://www.wowphilippines.com.ph>

Wśród 30.9 miliona osób, które nie podróżowały, 52% większość nadal nie odczuwa potrzeby na odbycie podróży w kolejnych 12 miesiącach.

Wracając do tych, którzy wykazali swą podróżniczą duszę odnotowano zainteresowanie i chęć odbycia podróży w następujące regiony :

Wykres 20. Wymarzone destynacje na kolejną podróż

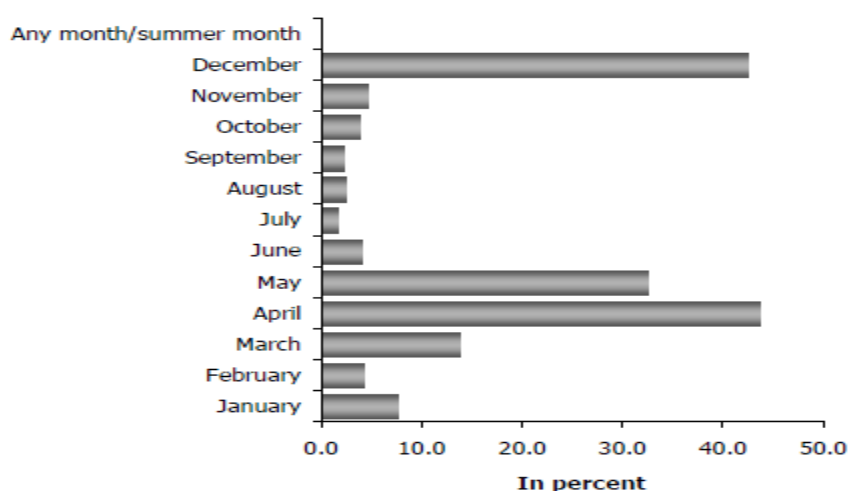
źródło: <http://www.wowphilippines.com.ph>

Jak wynika z powyższego wykresu – regiony : Benguet, Aklan oraz NCR wydają się być najbardziej interesujące wśród lokalnej społeczności.

3.8 Kiedy Filipińczycy są turystami?

Wiemy już z kim, dlaczego, dokąd i kto podróżuje, więc teraz czas na odpowiedź na kolejne pytanie: kiedy? Kiedy Filipińczycy wybierają się w podróż?

Wykres 21. Liczba wyjazdów turystycznych wg. miesięcy

źródło: <http://www.wowphilippines.com.ph>

Jak widać na powyższym wykresie- kulminacja ruchu wśród lokalnej społeczności przypada na miesiąc grudzień, później kwiecień oraz maj. Miesiące letnie odnotowują lekką stagnację ruchu, co zapewne wiąże się ze zmianą trybu życia i nastawieniem na recepcję turystyczną z innych krajów.

Podsumowując – wbrew wszelkim pozorom mieszkając na Filipinach wykazywać cechy aktywnego turysty... i tak też Filipińczycy robią. Myślę, że dzięki rozwojowi turystyki przyjazdowej, dzięki wpływowi przyjezdnych na lokalnych mieszkańców liczba podróżujących znacznie się zwiększy, także dzięki i chyba przede wszystkim ze względu na wzrost dochodów, który to generują turyści, uważający Filipiny za interesującą destynację.

Rozdział IV- ZNACZENIE RYNKU TURYSTYCZNEGO FILIPIN DLA POLSKI

W tym rozdziale oparłam się na wywiadzie przeprowadzonym przez Szymona Kozłowskiego z Pawłem Usarkiem, Polakiem mieszkającym i pracującym od 2 lat na Filipinach. Uważam, że fragmentami przytoczony wywiad najlepiej odzwierciedli znaczenie rynku turystycznego Filipin dla Polski, zobrazuje podobieństwa oraz różnice oraz dostarczy nam kilku ważnych rad i niezbędnych informacji. Jako, że jest to Polak, więc postrzeganie obyczajów i kultury powinno być odniesieniem podobnym do naszego punktu widzenia, jako rodaków.

W swej wypowiedzi rozmówca podkreśla fakt, który zauważyłam podczas pisania mojej pracy i szukania statystyk, mianowicie : *„Bardzo ciężko jest znaleźć szczegółowe informacje na temat Filipin. A szkoda, bo myślę, że warto się tutaj wybrać. Dla Polaków każdy z krajów w tej części świata będzie bardzo egzotyczny i spotkają tutaj to, co kojarzy się z wymarzonym urlopem – słońce, plaże, palmy, czystą wodę. Będą mogli spróbować soku świeżego kokosa prosto ze skorupy i owoców, o których istnieniu zapewne nie wiedzieli. A to wszystko jest tutaj naprawdę relatywnie tanie.”*

Jest jednak nadzieja na wzrost znaczenia rynku Filipin dla Polski, z czego niezmiernie (jako turystka) się cieszę , *„Pod koniec zeszłego roku została otwarta Ambasada Republiki Filipin w Polsce. My z niecierpliwością czekamy na ambasadę naszego kraju na Filipinach”.*

Ambasada Republiki Filipin w Polsce

Stanisława Lentza 11

02-956 Warszawa

tel 022 490 20 25

e-mail: pewarsaw@gmail.com

W tym rozdziale należy odpowiedzieć na pytanie : co tak naprawdę wyróżnia Filipiny, sprawiając że stają się jedyną, niepowtarzalną oraz atrakcyjną destynacją- dla nas- Polaków?

Poniżej zamieszczam fragment wypowiedzi dający idealne wytłumaczenie na zadane przeze mnie pytanie.

„Nie wiem czy jestem w stanie odpowiedzieć jakie tak naprawdę są Filipiny. Filipiny są świetnym miejscem pod względem turystycznym – spora ilość niepowtarzalnych miejsc i stosunkowo niskie ceny. Pierwsze wrażenie jest bardzo pozytywne i jeśli ktoś przyjeżdża tutaj turystycznie, na kilka tygodni, z takim wrażeniem zazwyczaj pozostaje. Filipiny są dla nas krajem bardzo egzotycznym i pełnym kontrastów. Z jednej strony strzeliste budynki, piękne centra handlowe, strażnicy otwierający drzwi i nieustanne okazywanie szacunku. Z drugiej strony ludzie żyjący w skrajnej biedzie, w warunkach, których nawet nie jestem w stanie opisać, ale mimo tej ciężkiej sytuacji materialnej Filipińczycy cały czas mają uśmiech na twarzy. Może to wynik jednej z zasad, które wyznają – co ma być to będzie, może niewygórowanych wymagań.”

Jak podkreśla rozmówca- jest wiele różnic zauważalnych między kulturą naszą i Filipin, jednak jedna powinna stanowić dla nas naukę – *„W przeciwieństwie do Polaków Filipińczycy bardzo rzadko narzekają. Uwielbiają śpiewać i generalnie śpiewają bardzo dobrze, co słysząc dosłownie na każdym kroku”*

Co poza kulturą i lokalną społecznością najbardziej zachwyca? *„Dużym argumentem „za” jest bardzo ciepły klimat, który pozwala zapomnieć, że istnieje taka pora roku jak zima”*

„Co najbardziej zadziwia Cię w tym kraju? Największym zaskoczeniem dla mnie jest fakt, że na Filipinach nadal funkcjonuje pojęcie „białego człowieka”. Ja osobiście nie znoszę kategoryzowania ludzi pod względem koloru skóry. Tutaj natomiast to pojęcie funkcjonuje i jest bardzo mocno zakorzenione.”

A największe atrakcje dla odwiedzających ?

„Każdy na Filipinach znajdzie coś dla siebie. Na pewno bardzo charakterystyczne dla Filipin są Drogi Krzyżowe, odbywające się w Wielkim Tygodniu, które kończą się faktycznym krzyżowaniem uczestników. Z popularnych atrakcji turystycznych można wymienić tarasy ryżowe w Banaue, czekoladowe wzgórza na Bohol czy wiszące trumny w Sagadzie. Moim zdaniem jedną z największych atrakcji turystycznych są przepiękne filipińskie wyspy. Każda z nich jest trochę inna i proponuje inny rodzaj spędzania czasu”

Na zakończenie refleksji dotyczących Filipin małe podsumowanie:

„Jak Filipińczycy postrzegają Polskę? W jaki sposób można by ją promować na Filipinach?”

Jeżeli już jakkolwiek Filipińczyk słyszał o Polsce, to w większości przypadków kojarzy się ona z Papieżem Janem Pawłem II. Pozostała wiedza na temat naszego kraju u większości Filipińczyków jest niewielka. Standardowo nazwa Poland kojarzy się im z Holland. Język polski większość myli z niemieckim, rzadziej z rosyjskim lub francuskim. Chociaż zdarzyło się nam kilka razy, że ktoś z rozmówców wiedział, że stolicą Polski jest Warszawa i potrafił powiedzieć „cześć” lub „jak się masz”. Moim zdaniem szansą na promocję będzie powstanie polskiej ambasady”¹⁰

¹⁰ Opracowanie własne na podst. www.polska-azja.pl (data dostępu 29.04.2010)

ZAKOŃCZENIE

Tym oto sposobem dobrnęliśmy do ostatniego elementu pracy, a mianowicie zakończenia, które ma na celu podsumowanie całości i wyciągnięcie wniosków.

W rozdziałach dotyczących rynku emisji oraz recepcji turystycznej, na podstawie zamieszczonych wykresów możemy wyciągnąć jednoznaczny wniosek – Filipiny są krajem typowo recepcyjnym i to w przeważającej ilości przyjmują swoich własnych mieszkańców. Sezonowość nie jest zbyt zauważalna. Mieszkańcy kraju podróżują w tych miesiącach, gdzie nie ma turystów zagranicznych, dominuje więc rynek emisyjny w tym okresie, natomiast zmieniają się w kraj recepcyjny w okresie sezonów wakacyjnych charakterystycznych dla turystów zagranicznych. Powoduje to ciągle i niezmiennie generowanie dochodów z turystyki.

Nie możemy jednak odnieść tego zainteresowania do naszej części Europy, mam na myśli znacznie rynku turystycznego Filipin dla Polski. W odniesieniu do polskich turystów - Filipiny Pierwsze skojarzenie? Nurkowanie, gdzieś daleko. Dopiero po bliższym zapoznaniu się z krajem, jego historią, położeniem, ludnością a także z tym najważniejszym- rynkiem turystycznym i oferowanymi dla nas turystów- atrakcjami zarówno przyrodniczymi jak i związanymi z samą ludnością – czyli jej kulturą- jakże odmienną od naszej oraz ciekawymi obyczajami dochodzimy do wniosku, że Filipiny to swego rodzaju perełka, ukryta gdzieś na końcu świata – to zarówno regiony bardzo rozwinięte, a także miejsca zapomniane przez cywilizację XXI wieku. To kraj oferujący bardzo wiele za Nie wiele.

Dla nas, Europejczyków, to miejsce jak już wspomniałam pozostaje nadal tajemnicą. Niewielu odważyło się tam wybrać, to wciąż rynek niepewny dla nas. Boimy się nowego, nieznanego, boimy się odległości, mam nadzieję, że w przyszłości się to zmieni, że śledząc aktywność turystyczną naszych rodaków będziemy zauważać zmiany w ich wyborach wakacyjnych destynacji.

Filipiny są rynkiem otwartym, szybko rozwijającym się dzięki znacznemu zainteresowaniu Amerykanów, którzy w przyszłości wypromują go na skalę światową. Biorąc pod uwagę rozwój transportu lotniczego oraz zwiększenie się aktywności turystycznej ludności możemy mieć pewność że Filipiny zostaną włączone wkrótce do

„elity krajów wakacyjnych”, tylko pozostaje pytanie- czy to dobrze? Czy wpływ cywilizacji na to miejsce będzie miał dla niego pozytywne konsekwencje? Przychody, to nie wszystko. W pewnym momencie następuje przesycenie i kraj traci swoje piękno, wynikające z autonomii.

Rozwój do pewnego stopnia, jak najbardziej jest korzystny, należy jednak zachować umiar, równowagę, myśleć globalnie, nie być zachłannym, to prowadzi do zniszczenia, a myślę, że po poznaniu kraju dzięki mojej pracy – żadne z nas- turystów nie będzie miał odwagi ingerować w degradację tej perełki. Dbajmy o nią- dla następnych pokoleń.

BIBLIOGRAFIA:

Pozycje książkowe

Alejsiak W., Turystyka w obliczu wyzwań XXI wieku, Albis, Kraków, 2000,
Encyklopedia PWN

Czasopisma

Easy English nr 37

Strony internetowe

www.trivago.pl
www.aseanaffairs.com
www.travelvideo.tv
www.philippinebusiness.com.ph
www.hubpages.com
www.wielkiblekit.pl
www.turystyka.wp.pl
www.skarby-swiata.pl
www.filipiny.119.pl
www.pl.wikipedia.org
www.nscb.gov.ph
www.philippines-travel-guide.com
www.phil-ip-pines.com
www.census.gov.ph
www.tourism.gov.ph
www.wikitravel.org/en
www.intur.com.pl
www.polska-azja.pl
www.rncos.com
www.wowphilippines.com.ph
www.unescap.org
www.odyssei.com

SPIS RYSUNKÓW, TABEL, WYKRESÓW

Rysunek 1. Położenie Azji południowo-wschodniej

Rysunek 2. Mapa Azji południowo-wschodniej

Rysunek 3. Flaga kraju

Rysunek 4. Herb kraju

Rysunek 5. Podział na regiony Filipin

Rysunek 6. Roczny opad i temperatura (Manila)

Rysunek 7. Zróżnicowanie wielkości populacji w krajach Azji południowo – wschodniej

Rysunek 8. Podział kraju na 17 regionów

Rysunek 9. Osada rybacka na Palawanie

Rysunek 10. Wulkan Apo

Rysunek 11. Rify koralowe

Rysunek 12. Regiony Azji

Rysunek 13. Państwa Azji pd. – wsch.

Tabela 1. Liczba pokoi w hotelach wg. kategoryzacji

Tabela 2. Obłożenie procentowe

Wykres 1. Procentowy udział regionów w turystyce

Wykres 2. Kierunek przyjazdu oraz długość pobytu

Wykres 3. Liczba pokoi w danym regionie

Wykres 4. Procentowy rozkład obłożenia bazy noclegowej wg regionów

Wykres 5. Obiekty hotelowe poszczególnych klas oraz ich obłożenie

Wykres 6. Długość pobytu

Wykres 7. Wzrost ruchu turystycznego wg regionów

Wykres 8. Przyjazdy turystów oraz prognozy

Wykres 9. Ranking najbardziej popularnych krajów Azji pd. - wsch.

Wykres 10. Wpływy z turystyki oraz prognozy

Wykres 11. Procentowy rozkład podróżujących

Wykres 12. Długość wyjazdów turystycznych

Wykres 13. Liczba turystów wg. Płci i wieku

Wykres 14. Typologia turystów

Wykres 15. rodzaj wybieranej bazy noclegowej

Wykres 16. Motywacje do podjęcia podróży

Wykres 17. Sposoby spędzania czasu wolnego

Wykres 18. Najpopularniejsze destynacje

Wykres 19. Badanie chęci podjęcia podróży

Wykres 20. Wymarzone destynacje na kolejną podróż

Wykres 21. Liczba wyjazdów turystycznych wg.miesiący

Wyrażam zgodę na opublikowanie wykonanego przeze mnie projektu na stronie AWF Kraków. Oświadczam, że został on wykonany zgodnie z obowiązującymi zasadami i nie narusza niczyich praw autorskich

